

for de muligheder, vi giver borgerne – også de tosprogede børn.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Dansk er en forudsætning for integration. At kunne sproget er en forudsætning for at få uddannelse og for at få arbejde i Danmark. Så langt er alle vist enige.

Men jo flere forslag vi får på udlændingeområdet fra den nye regering, jo tydeligere viser det sig, at de overhovedet ikke er interesseret i integration. Det er bare tomme ord.

Det forslag, vi behandler i dag, viser den pointe med al tydelighed. Internationale videnskabelige undersøgelser og et stort pædagogisk udviklingsprojekt i København viser, at der er sammenhæng mellem deltagelse i modersmålsundervisning og danskindlæring.

Ikke én videnskabelig rapport viser, at modersmålsundervisning skulle hindre indlæring af dansk. Hvis modersmål og dansk udvikles i sammenhæng, forstærker det ene sprog det andet. Børnene bliver faktisk bedre til dansk og får et højere begrebsmæssigt fagligt niveau.

Det synes jeg også var konklusionen på den høring, vi havde om modersmålsundervisning arrangeret af Folketingets Uddannelsesudvalg den 13. marts i år.

VK-regeringen vil desværre den modsatte vej. Med bind for øjnene og ørerne helt lukkede for virkeligheden ønsker de borgerlige at afskaffe modersmålsundervisningen, på trods af at næsten alle eksperter og alle undersøgelser fortæller, at jo bedre man er til sit modersmål, jo nemmere har man ved at lære dansk.

I Enhedslisten mener vi også, at modersmålet er vigtigt for barnets identitet, sociale liv og ikke mindst kommunikationen mellem forældre og børn. Men den slags bløde værdier værker åbenbart ikke sympati hos regeringen.

I Folketingets spørgetid den 12. december 2001 måtte undervisningsministeren erkende, at hendes udtalelser om modersmålsundervisningens effekt på danske skolebørns angiveligt dårlige læsefærdigheder ikke har noget på sig. Ministeren har brugt en undersøgelse fra OECD til at sige, at modersmålsundervisning har ringe effekt, men OECD-undersøgelsen har ikke beskæftiget sig med modersmålsundervisning overhovedet.

Ministeren har på intet tidspunkt kunnet komme med et videnskabeligt belæg for, at det skulle hæmme indlæringen af dansk at modtage modersmålsundervisning. Heller ikke i lovforslaget er der skygge af belæg for ministerens påstande.

Ikke desto mindre har undervisningsministeren fremsat et forslag om at afskaffe modersmålsundervisning – for nogle. I ministerens forslag er det nemlig kun modersmålsundervisningen for børn fra lande uden for EU og EØS, der skal afskaffes, jf. EU-aftaler, hvor der nemlig skal tilbydes modersmålsundervisning til børn fra EU- og EØS-lande. Regeringen erkender altså, at det er vigtigt med modersmålsundervisning for børn fra EU- og EØS-lande, men ikke for børn fra lande uden for EU og EØS.

Det kaldes forskelsbehandling, og det kan give nogle ualmindelig ubehagelige problemer i det danske samfund. Som Københavns Kommune påpeger i sit høringssvar, kan det give det absurde resultat, at børn med helt ens forudsætninger og med helt ens behov behandles forskelligt i det danske skolesystem.

KL 11.55

Et eksempel er, at barn med urdu som modersmål, hvor forældrene er engelske statsborgere, skal tilbydes modersmålsundervisning i urdu, hvorimod et barn med urdu som modersmål, hvor forældrene er danske eller pakistanske statsborgere, ikke skal tilbydes modersmålsundervisning i urdu.

Det er fuldstændig til grin, at vi har en undervisningsminister, der på den ene side med hård hånd vil stramme op på etniske friskoler og på den anden side fjerner den obligatoriske modersmålsundervisning og dermed fjerner et af de incitament, folkeskolen har for at tiltrække tosprogede børn.

Konsekvensen af det her lovforslag kan nemt blive, at antallet af tosprogede børn i etniske friskoler stiger, og det synes jeg er synd, idet jeg mener, at folkeskolen er et godt sted for integration. Jeg synes, det fortæller lidt om Venstres, De Konservatives og ikke mindst Dansk Folkepartis integrationspolitik. Man gør fordomme til politik, og dermed svigter man de tosprogede børn i Danmark. Afskaffelse af modersmålsundervisning giver risiko for, at børn fra etniske mindretal får dårligere danskundskaber, end de har i dag. Det er til skade for de etniske mindretal, men det er da bestemt også til skade for samfundet som helhed.